

[Aksel Larsen.]

givet Løfte, og een Fugl i Haanden var bedre end 10 paa Taget. Nu er det en anden Minister, og jeg ved ikke, om han vil bruge det Ordvalg, men i hvert Fald ved jeg, at for 2-Maaneder siden, gav man Landarbejderne Løfter, og disse Løfter havde kun været noget værd, hvis de var blevet indfriet, inden Kornet skulde høstes, men man ventede omhyggeligt, til Kornet var høstet og bragt i Hus, derpaa gav man igen nogle Løfter, og for man skrider til noget, der hedder Indfrielse, er jeg sikker paa, at Roerne er kommet op og kulet ned og kørt paa Sukkerkogerierne, og saa hjælper det fedt, at man til den Tid indfrier Løfterne, saa skæpper det ikke i Landarbejdernes Lommer, for saa er der ikke mere at bestille.

Jeg finder altsaa, at det er en meget alvorlig Mangel ved Lovforslaget, saa ringe det er i Forvejen, at man har udelukket Landarbejderne og igen spist dem af med nogle Løfter, og naturligvis forbeholder jeg mig at stille Ændringsforslag til anden Behandling.

Til Slut vil jeg spørge, hvad der skal ske med Priserne, naar disse meget beskedne Lønforhøjelser er gennemført. Efter de Erfaringer, vi har, vil Priserne antagelig med det samme blive knaldet i Vejret, de vil absolut ikke blive mindre, end disse Lønforhøjelser kunde synes at berettige til. Det vil altsaa sige, at i Løbet af 8 eller 14 Dage vil Priserne paa Livsfornødenheder blive forhøjet, saaledes at ogsaa dette beskedne Tillæg med det samme er spist op, saaledes at der ikke er den ringste Fare for, at det skal ske, som Statsministeren kun kan tænke paa med Skræk og Rædsel, at Arbejdernes Købekraft skulde blive sat i Vejret.

I Lighed med andre kunde jeg godt lide at vide, hvad Regeringen vil gøre ved det. I Maj Maaned sagde man, at man skulde have denne Skrue uden Ende, der førte lige lukt ind i Inflationens Helvede, standset, og for at standse Prisskruen maatte man standse Lønskruen. Saa standser man den, ja, skruer den tilbage, men man hjælper Prisskruen til at dreje videre ved Regeringsforanstaltninger og Love vedtaget af Rigsdagen; man hjalp Prisskruen til at dreje nogle flere og hurtigere Omgange, saaledes at vi er i den kedelige Situation, at dette Land i Løbet af det sidste Aar har den største Prisstigning, noget Land har at opvise. Man har hjulpet Prisskruen i den Grad, at Formanden for Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, Socialdemokraten Peder Christensen, kunde dokumentere, at Arbejdernes

Lønninger er sunket med 14 pCt., hvis man henholder sig til Statens officielle Statistik.

Vil man nu sætte denne Skrue ekstra i Gang igen, eller vil man foretage sig noget for at forhindre den? I Maj Maaned ikke alene standsede man Lønskruen, man nedsatte Lønnen med 7 Kr. om Ugen. Det burde naturligvis have medført en Nedsættelse af Priserne, men det gjorde det ikke. Vil man i Konsekvens af, hvad der skete i Maj Maaned, tilføje denne Lov en Bestemmelse om, at det er forbudt i Anledning af denne Lønforhøjelse at forhøje Priserne? Ellers er der overhovedet ingen Logik og Retfærdighed i det, og jeg efterlyser Besked fra Regeringen i saa Henseende.

Naturligvis er det bedre end slet ingenting, at man giver saadanne meget beskedne Lønforhøjelser til Landarbejderne efter rigtig lang Betænkningstid, men jeg finder, at Lovforslaget baade i sin Helhed, derved at Lønforhøjelserne er saa smaa, og i sine Detailler, i sin Udformning, er mildest talt elendigt. Jeg er klar over, at det absolut ikke kan staa for Kritik, at det ikke blot tilnærmelsesvis kan vække Tilfredshed blandt de Arbejdere, det drejer sig om, saa lidt som blandt dem, der bliver udelukket. Mit Parti forbeholder sig, som jeg allerede har sagt, at fremkomme med fornødne Ændringsforslag til anden Behandling.

Oluf Pedersen: Da Rigsdagen vedtog at suspendere Pristalsreguleringen, der var antaget mellem Hovedorganisationerne, skete det ud fra en Tro paa et fastere Prisniveau. Det har imidlertid vist sig, at Priserne er steget stærkt, særlig da Priserne paa de hjemlige Fødevarer, og jeg finder det rimeligt, at Rigsdagen ikke modsætter sig, at der for denne Prisstigning ydes Dækning gennem Lønstigning. Det danske Samfund er ikke blevet fattigt, fordi Korn, Flæsk og Smør stiger, hvis det ellers faar en reel Betaling for det, og det er ligetil, at man søger en Lønstigning gennemført ogsaa for Landarbejderne. Naar de ikke omfattes af Loven, forstaar jeg, at det sker bl. a. ud fra Haabet om, at der for Landarbejderne skal komme en større Stigning end den; der gives efter dette Lovforslag, og hvis det ikke lykkes at faa en Stigning, vil man ifølge Bemærkningerne gaa den Vej, Regeringen har angivet, gennem en særlig Lovgivning.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i sin Argumentation talte, som om det var det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, som bestemte, hvad der skulde ske, glemte det ærede Medlem, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelser